

Більшовицьким ШЛЯХОМ

Орган В. Токмацького РК КП(б)У та виконкому райради депутатів трудящих, Запорізької області

№ 96(3553) | Неділя, 26 листопада 1950 року. | Ціна 15 коп.

Широко розгорнути агітацію за кандидатів

Трудящі району висунули, а окружні виборчі комісії зареєстрували кандидатами у депутати місцевих Рад краєвих представників народу. Всі вони — кандидати сталінського блоку комуністів і безпартійних.

Настав новий період виборчої кампанії—агітація за кандидатів у депутати. Цей період—відповідальний і почесний для кожної довіреної особи, для кожного агітатора.

Агітувати за кандидата у депутати—це значить, перш за все, говорити про керівну і спрямовуючу силу Радянської держави — партію Леніна — Сталіна, адже кандидати у депутати—це люди, виховані комуністичною партією, соціалістичним ладом.

Розповідаючи біографію кандидата у депутати, треба розказати про ділові його якості, чим він заслужував довір'я й пошану виборців. Агітацію за кандидатів треба тісно пов'язувати з черговими господарсько-політичними завданнями району, всієї країни. На прикладах величких будов комунізму на Волзі, Дніпрі, в Туркменії виховувати у виборців почуття гордості за свою соціалістичну Вітчизну та радянський патріотизм, закликаючи трудящих до нових успіхів у будівництві комунізму.

Довірені особи та агітатори повинні спрямувати свою роботу так, щоб зустрічі кандидатів зі своїми виборцями були яскравішою і важливішою формою агітації за кандидатів у депутати. Зустрічі кандидатів з виборцями на зборах і мітингах, їх бесіди з виборцями в цехах, колгоспах, гуртожитках, клубах повинні проходити по-діловому. Розповідаючи про заслуги кандидата, треба, разом з тим, говорити і про недоліки в роботі місцевих Рад, давати наказ про покращення діяльності всіх галузей радянського апарату, всіх радянських і господарських органів. Більшовицька критика ведоліків допоможе майбутнім депутатам швидше усунути ці недоліки та підняти роботу місцевих Рад на більш високий рівень.

В агітації за кандидатів треба вміло використати всі форми агітації, надати їй дійсний більшовицький розмах. І від того, наскільки агітація буде предметною і широкою, залежить її успіх в роботі кожної довіреної особи та агітатора.

Керуючу і направляючу роль в проведенні агітації за кандидатів у депутати повинні відіграти партійні організації. Секретарям парторганізацій треба частіше скликати агітаторів на семінари, давати їм певні завдання, спрямовані на широкий розмах агітаційної роботи, на забезпечення успіху перемоги блоку комуністів і безпартійних.

КАНДИДАТИ В ДЕПУТАТИ МІСЬКИХ І СІЛЬСЬКИХ РАД

В.ТОКМАЦЬКА МІСЬКА РАДА

В районі закінчилось висунання кандидатів у депутати міських і сільських Рад. До В.Токмацької міськради трудящі висунули кандидатами 84 чоловіки.

Колгоспники артiлі ім. Сталіна висунули кандидатами в депутати голову правління своєї артiлі—Яковенка Михайла Володимировича, крашу доярку Марію Сардак. Всього колгоспники висунули 10 чоловік.

МОЛОЧАНСЬКА МІСЬКА РАДА

190—200 процентів норми щодня—такий показник каменяр-стахановця Молочанської ремконтори Івана Барінова. Тов. Барінов навчив своєї спеціальності чотирьох робітників, які тепер працюють нарівні з ним.

Коллектив ремонтників виявив т. Барінову високе довір'я, висунувши його кандидатом в депутати Молочанської міськради.

Бригада вантажників Віри Волкової уже кілька років беззмінно працює на Молочанському пункті Заготзерно по навантаженню та розвантаженню вагонів. По ініціативі свого бригадира всі члени бригади стали на стахановську вахту на честь виборів до місцевих Рад депутатів трудящих і день у день нарощують темпи в роботі.

Як крашу стахановку, коллектив заготпункту висунув Віру Волкову кандидатом в депутати Молочанської міськради.

ОСТРИКІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Колгоспники та інтелгенція села Остриківки на своїх зборах висунули кращих людей села кандидатами в депутати Остриківської сільської Ради. Серед висунених кандидатів—голова виконкому Остриківської сільради т. Козачок, замісник голови колгоспу ім. Хрущова т. Дудар, секретар комсомольської організації колгоспу ім. Хрущова Віра Юрченко, вчителька Остриківської семіричної школи Розсохач Домна Іванівна, коваль колгоспу „Червоний прапор“ Лагода Юхим та інші. Всього висунуто 15 чоловік.

НАША УЧАСТЬ У ВЕЛИКІЙ БУДОВІ

По прибуттю до нас водороздільної комплексної геологічної експедиції Академії Наук УРСР, значна частина колгоспників нашої артiлі виявила палке бажання допомогти їй в розвідувальних роботах на трасі будівництва Південно-Українського каналу.

В розпорядження експедиції колгосп виділив дві пари тягла, дві діжки для підвезення води, два десятки копальних і грабаркових лопат та 10 колгоспників.

На трасу послано кращих людей з числа передової колгоспної молоді — комсомолку Костюк Галину, Шаповал Феню, Федана Івана та інших. Всі вони сприйняли це призначення за високу честь і обов'язок, які випали на їх долю — бути безпосередніми учасниками великих будов комунізму.

Ів. ХРОПАЧ, голова колгоспу ім. Кірова.

Розгорнемо агітацію за кандидатів сталінського блоку комуністів і безпартійних

ВИСОКЕ ДОВІР'Я

—Любить наша Харитина свою роботу,—говорять колгоспники артiлі «Гігант» про свою свинарку т. Головатюк. І це вірно.

Непокладаючи рук, трудиться Харитина Яковлевна на благо своєї Батьківщини. Ще до оголошення трирічного плану розвитку громадського тваринництва невтомність свинарки дивувала багатьох. А останнім часом вона стала просто невідомою. Немов сили її удесятрилились.

Робити так, як учить великий Сталін—таким бажанням пройнята Харитина Яковлевна.

І не марно—затрачені були час і праця. У 1948 році Харитина Яковлевна одержала по 28 ділових поросят в середньому на кожну з 9 свинوماتок, закріплених за нею.

А як берегла вона їх та доглядала! За два місяці поросята набрали ваги по п'ятнадцять з половиною кілограмів.

Високо оцінив радянський Уряд досягнення Харитини Яковлевної Головатюк. Указом Президії Верховної Ради Союзу РСР їй було присвоєно

звання Героя Соціалістичної Праці.

Ця висока урядова нагорода викликала у знатній свинарці нову хвилю трудового натхнення, і вона, сповнена творчих сил, продовжує удосконалюватись у своїй роботі.

Використовуючи передову радянську науку і свій багатий досвід, Харитина Яковлевна в минулому році знову відзначилась у виконанні трирічного плану новими високими показниками своєї роботи.

Уряд знову нагородив т. Головатюк, вручивши їй орден Трудового Червоного Прапора.

В повсякденному житті Харитина Яковлевна відзначається не тільки трудовими подвигами—вона бере також активну участь і в громадській діяльності свого колективу. За ці високі якості її й поважають в артiлі «Гігант».

На передвиборних зборах колгоспники одностайно вирішили: висунути кандидатом у депутати обласної Ради крашу свинарку свого колгоспу—кандидата в члени ВКП(б) Героя Соціалістичної Праці Харитину Яковлевну Головатюк.

Г. ЄРМОЛЕНКО, голова Н.Миколаївської сільради.

ВІРНА ДОЧКА НАРОДУ

В 1947 році колгоспники артiлі ім. Політвідділу (нині артiль ім. Тельмана) обрали ланкову Марію Семенівну Заболотню депутатом обласної Ради.

Невимовна радість охопила молоду колгоспну стахановку. Марія знала, що бути депутатом народу—значить бути вірним його слугою.

Завжди енергійна, завзята в праці, т. Заболотня поклялася своїм односельчанам працювати ще краще.

Кілька років зряду виконує Марія Семенівна свою клятву на полях свого колгоспу, прославляючи його високими врожаєми. Доречно згадати 1948 рік,

коли її ланка збрала по 29,9 центнера озимини з кожного гектара. Хороші врожаї врожені нею в 1949—1950 роках. Недаремно колгоспники говорять про ланкову:

—Наша Марія—справжній майстер високих врожаїв. Бувало, дивився на її озимину—і заздрість бере—така вона висока, густа...

І тепер колгоспники артiлі ім. Тельмана без вагання знову висунули Марію Семенівну Заболотню кандидатом в депутати обласної Ради. За неї вони всі, як один, віддадуть свої голоси, бо знають—вона з честю виправдає їх довір'я.

І. ЗАХАРОВ.

Заслужена вчителька

Літня жінка відклала убік кіпу учнівських зошитів. Посмішка з'явилася на її приємному спокійному обличчі.

—А знаєте,—сказала вона,—цими днями минув 41 рік з тих пір, як я почала працювати у школі.

І хороша людська гордість почувалася в її словах.

Так, 41 рік життя не пройшов марно: вона віддала їх благородній і почесній справі—вихованню будівників комунізму.

Дочка робітника, Клавдія Матвіївна Недід пройшла славний шлях від простої сільської вчительки до заслуженого вчителя шкіл Української РСР, удостовненого вищої урядової нагороди—ордена Леніна.—Це стало можливим,—каже вона, тільки завдяки Радянській владі, завдяки партії Леніна—Сталіна.

Щодня Клавдія Матвіївна одержує велику пошту. Це—листи колишніх учнів, що, набувши спеціальності, працюють в різних місцях нашої країни. З особливою любов'ю стара вчителька згадує ім'я свого виховання Героя Радянського Союзу Олексія Кота

Свою плідотворну педагогічну діяльність Клавдія Матвіївна успішно поєднує з громадською, будучи засідателем Народного суду.

Коли вчителі Великотокмацької середньої школи № 3 зібрався на збори, присвячені висуненню кандидатів в депутати районної Ради депутатів трудящих, вони одностайно назвали ім'я свого старшого і заслуженого товариша—комуніста Клавдії Матвіївної Недід.

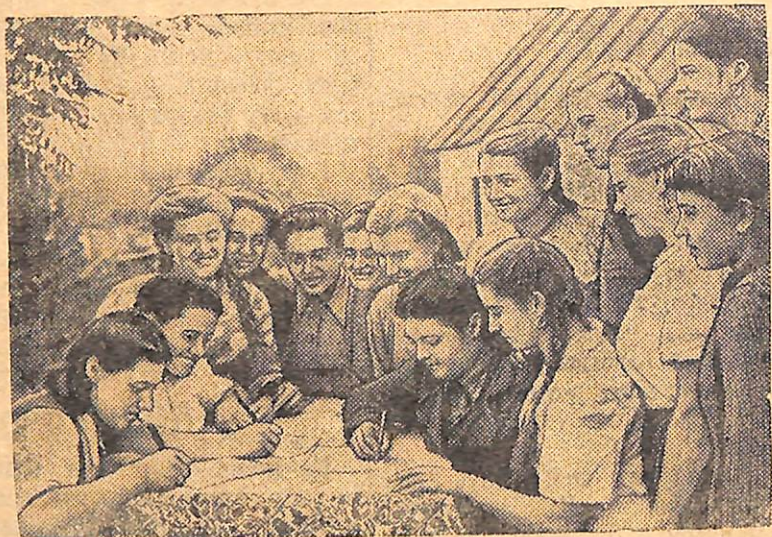
Тов. Недід, безумовно, виправдає довір'я, виявлене їй виборцями.

М. БЕЛИЙ,

довірена особа.

БУДОВИ НА ДНІПРІ—ВСЕНАРОДНА СПРАВА

І В НАС РОДИТИМЕ БАВОВНИК

Трудящі Радянської України пройняті палким бажанням прийняти безпосередню участь у будівництві Каховської гідроелектростанції, Південно-Українського та Північно-Кримського каналів.

Бажаючи їхати на величній будові сталінської епохи багато. Та це й зрозуміло. Бути безпосереднім учасником великих будов комунізму—це велика честь.

На знімку: група молодих колгоспниць сільгоспартiлі „Червоний Жовтень“ Волноваського району, Сталінської області, які бажують їхати на будівництво Каховської ГЕС. За столом пишуть заяви (зліва направо) Олександра МАННИК, Ніна ПІВЕНЬ та Антоніна САМОДРИГА.

Фото П. Кашкеля (Прескліше РТАУ).

Великі перетворення здійснюються в нашому колгоспі через 6—7 років. Південно-Українським каналом на наші поля прийдуть животворні дніпрові води. Родючими стануть землі колгоспу.

Часто ми, хлібороби, ведемо мову про таку цінну технічну культуру, як бавовник. Уже на наступний рік ми запланували посіяти його 60 гектарів. Під бавовник відведені кращі землі, які добре зорані на зяб з внесенням 8 тонн мінеральних добрив.

При запровадженні зрошувальної системи площу під посів бавовнику розширимо в декілька разів.

Наші колгоспники, як і всі трудящі, приймуть саму активну участь у будівництві Південно-Українського каналу. Це наша кровна справа.

І. СТАДНІЧЕНКО,

голова колгоспу ім. Ворошилова.

ВЕЛИКІ ПЕРСПЕКТИВИ

Секретареві первинної партійної організації колгоспу ім. Сталіна було про що розповісти звітно-виборчим зборам.

Після укрупнення колгосп став справжньою сільськогосподарською фабрикою. Тільки однієї орної землі він має біля трьох з половиною тисяч гектарів. В цьому році колгоспники виростили непоганий врожай зернових і інших культур, достроково вони виконали план хлібоздачі державі.

Значних досягнень добився колгосп у розвитку громадського продуктивного тваринництва: трирічний план розвитку тваринництва тут виконано за два роки.

З усіма сільськогосподарськими роботами цього року сталіни справилися успішно, і за це їхній колгосп двічі був занесений на районну Дошку Пошани.

Ще більші перспективи стоять перед колгоспом в недалекому майбутньому, коли по південним степах України потечуть дніпрові води.

І по полях колгоспу пройде Південно-Український канал. Комуністи артілі разом з усіма колгоспниками будують свої плани великих змін в колгоспі. Вони планують зрошувати 550 гектарів озимої пшениці, 250 гектарів бавовнику, вирощувати нову культуру—рис. Набагато збільшаться врожаї: пшениці артіль збиратиме по 250 пудів з кожного гектара, бавовни—по 22 центнери, рису—по 240 пудів з кожного гектара.

Збільшиться і кормова база, а з нею і поголів'я худоби та її продуктивність. Колгосп матиме не менш 600 голів великої рогатої худоби, 1000 голів овець, 600 свиней та 7 тисяч—птиці.

Від усього цього артіль матиме прибутків щороку не менш 4-х мільйонів карбованців.

Зміниться й саме обличчя колгоспу. Виростуть нові господарські й культурні будівлі.

Колгосп міцно стоїть на цьому реальному шляху свого перетворення, бо на чолі його стоїть партійна організація.

Вже тепер культура тут з кожним днем міцніє і шириться. Колгосп має добрий клуб, в ньому працюють гуртки ху-

дожньої самодіяльності, духовий оркестр, є добра бібліотека. Є своя електростанція, в кожній хаті колгоспника—радіо.

Колгоспники часто дивляться кінофільми, слухають концерти. Колгоспний лекторій провів для колгоспників 4 лекції, 2 доповіді, 44 бесіди. Біля 40 агітпунктів у двох десятидворках ведуть передвиборчу агітаційну роботу. Всі 12 комуністів колгоспної парторганізації вчать: оволодівають основами марксизму-ленінізму.

До рішень господарсько-політичних питань парторганізація притягує широкий колгоспний актив. Ось чому тут з великим політичним піднесенням колгоспники вирішили звільнити третину працездатних для безпосередньої участі у будівництві Південно-Українського каналу, а всім відробити на цьому будівництві по 25 днів на рік і викликали на змагання колгоспників артілі ім. Калініна, ставши, таким чином, ініціаторами цього патріотичного руху в районі.

Про всі ці славні діла говорили на своїх звітно-виборчих зборах комуністи тт. Нестеренко, Яковенко, Єрко, Анохін, Чорна і другі.

І все ж комуністи піддали критиці окремі недоліки, які ще мають місце в роботі секретаря парторганізації т. Биченка. Критикували комуністи ще не досить широку агітмасову роботу—т. Биченко не часто проводив семінари агітаторів. Критикували слабкий контроль з боку секретаря над тим, як вчать комуністи, за недостатнє притягування комуністів до підготовки партзборів, за те, що серед жінок ніхто майже не працює і т. д.

Визнавши роботу секретаря парторганізації задовільною, комуністи прийняли рішення, в яке внесли ряд ділових пропозицій, спрямованих на підвищення всієї партійно-політичної роботи.

Секретарем парторганізації знов обрано т. Биченка. Делегатами на районну партконференцію обрані тт. Биченко і Єрко.

М. МИРОШНИЧЕНКО,
інструктор РК КП(б)У.

Забутий агітпункт

Агітпункт 10-ї виборчої ділянки міститься у самому центрі міста В.Токмак—в середній школі № 1. Здавалося б, що саме цей агітпункт повинен бути зразковим центром агітаційної роботи на ділянці. Проте сталося навпаки—він став зразком, як не треба працювати.

Нелегко виборцеві потрапити у цей агітпункт, щоб перевірити правильність запису у списках виборців, одержати потрібну довідку, або почитати, послухати цікаву бесіду.

Ось виборцеві т. Щучко треба було десь виїхати. Тричі, 23 листопада, приходив він до агітпункту, щоб довідатися, де одержати «Посвідку на право голосування», і кожного разу пункт був на замку. Відкривається він лише після п'ятої години вечора і то не завжди.

А. КОРНЄВ.

Буржуазна демократія— демократія для багатих

Величезним політичним і виробничим піднесенням відзначають трудящі нашої соціалістичної Батьківщини наступні вибори до місцевих Рад. Вони провадитимуться на основі найдемократичнішої в світі Сталінської Конституції і будуть новою яскравою демонстрацією морально-політичної єдності радянського народу.

Цілком захоплений дбанням про мирне будівництво, множачи свої успіхи на господарському і культурному фронті, радянський народ під керівництвом більшовицької партії впевнено йде по шляху до комунізму. З перевищенням виконано по всіх основних показниках державний план розвитку народного господарства СРСР за третій квартал 1950 року. Країна зробила ще один великий крок уперед у боротьбі за дострокове виконання плану 1950 року.

Зовсім інша картина в капіталістичних країнах. Тут все планомірніше і цинічніше провадиться наступ на політичні і економічні права трудящих, ліквідується демократичні інститути.

У США, наприклад, в списки неблагонадійних заноситься кожний, хто висловлюється за мирне співробітництво з СРСР. У французькому парламенті реакціонери влаштовують побиття депутатів комуністів, які відстоюють життєві права трудящих. В Австралії прийнято закон про заборону компартії. В Англії керівництво правлячої лейбористської партії виключає рядових членів цієї партії тільки за те, що вони ставлять свої підписи під Стокгольмською Відозвою про заборону атомної зброї.

Наступ на демократичні права трудящих у капіталістичних країнах супроводжується посиленням експлуатації,гноблення і дискримінацією колоніальних народів і так званих «колонійних» рас. Так, у США, за свідченням сенатора Морзе, в одному тільки 1948 році мали місце 530 випадків лічущання негрів. У Французькій Екваторіальній Африці негри можуть лікуватися тільки в спеціально відведених для них лікарнях; навіть у церквах для негрів відведені окремі місця. В Саудівській Аравії та Йемени до наших днів процвітає неприховане рабство. В Іраку 95 процентів населення неписьменне; половина дітей там вмирає, не досягнувши п'ятирічного

віку. В Сирії на кожні 15 тисяч селян припадає тільки один лікар, а в Єгипті з 16 мільйонів селян тільки 13 мільйонів мають землю.

Товариш Сталін у своїй історичній доповіді про проект Конституції СРСР на Надзвичайному VIII Всесоюзному з'їзді Радному підкреслював, що «Демократія в капіталістичних країнах, де є антагоністичні класи, є кінцею формою демократії для сильних, демократія для імущої меншості».

Суть буржуазної демократії, як демократії для багатих, стає особливо зрозумілою, якщо пригадати, що зараз у капіталістичних країнах налічується не менше 45 мільйонів повністю і частково безробітних, в тому числі 18 мільйонів—в США. Тільки в січні минулого року в цій країні було викинуто на вулицю і залишено без роботи до мільйона чоловік.

Ці мільйони і мільйони трудящих, приречених на злидні, практично позбавлені можливості використати демократичні «права», формально надані їм буржуазними законами.

Обмеженість буржуазної демократії, її недоступність для широких мас видна з таких переконливих фактів. У виборах президента і до конгресу США в 1948 році не брала участі одна третина населення, а у виборах англійського парламенту зовсім не брало участі населення Британської імперії, справи якої вершить цей парламент.

Вся брехливість буржуазних конституцій стане ще більш зрозумілою, якщо нагадати, що виборчі закони капіталістичних держав передбачають багато всяких обмежень. Насамперед, вони зводяться до майнового цензу і цензу осілости, тобто до звуження кола виборців за рахунок представників трудящих. У конституції США таких обмежень є понад 60. Проголошуючи на словах свободу і рівність, закони капіталістичних країн на ділі обмежують всяку свободу і позбавляють рівності широку масу населення міста і села; вони урізують права жінок, службовців армії і представників національних меншостей.

Буржуазна демократія є така форма державного ладу, з допомогою якої імущі класи зміцнюють своє панування і гноблять мільйони трудящих.

В. РОМАНОВ.

БЛАГОУСТРОЇТИ ВУЛИЦІ МІСТА

Трудящі міста В.Токмак готуються до виборів органів місцевої влади. Оцінюючи роботу працівників міськради за роки, що минули з часу попередніх виборів, вони піддають гострій критиці недоліки, особливо по благоустрю міста.

Виборці мають рацію. Взяти б для прикладу стан, в якому перебувають вулиці та тротуари нашого міста. Тут, що не крок—вибоїни та ями, де після дощу утворюються великі калюжі.

І це не тільки на околицях, а й в центрі міста. Так по вулиці Нансена та на її зхрещеннях з вулицями Леніна та К.Лібкнехта завжди стоїть непролазне багно, машини та підводи розбризкують його

у вікна навколишніх будинків, на вулиці Революційній замість тротуару—якісь провалля.

Важко знайти у місті потрібний будинок: в багатьох випадках номери на них позаяпані, переплутано й нумерацію.

Візьмемо Революційну вулицю. Тут—на одному боці—будинки № 7, на протилежному—№ 9, а навколо будинки чомусь мають двадцяті номери.

В.Токмак—місто районного значення. Воно повинно мати привабливий вигляд. Отже треба відремонтувати вулиці та тротуари, освітити їх вечірньої пори, навести порядок у нумерації будинків.

Н. КОСМІНКОВА.

Кіносеанс—в конюшні

Це дивно, проте факт. Одного разу привезли до нас кінокартину «Падіння Берліна». Очі очі подивитися кінофільм було багато. Та трапилось несподіване.

—У нас нема, де ставити картини. В клубі не можна, бо в ньому провадилось протруєння зерна. Хочете влаштууватись в конюшні,—наказало правління колгоспу кіномеханіку т. Калашнику.

Довелося виконати «наказ» правління—кінокартину демонстрували в конюшні, де на той час були й коні. А між тим клуб давно вже був звільнений. Після протруєння зерна в ньому вже знаходились і яблука, які потім були роздані колгоспникам на трудодні.

М. ЩЕДРА, П. ДУДКА, Г. ЧОРНИЙ, колгоспники артілі «Шлях до комунізму».

(До 140-річчя з дня народження)

25 листопада минуло 140 років з дня народження Миколи Івановича Пирогова, геніального російського вченого, родоначальника наукової та військово-польової хірургії, крупного громадського діяча.

Народився М. І. Пирогов 25 листопада 1810 року в Москві в сім'ї службовця. Микола Іванович був обдарованою людиною. У восьмирічному віці він уже володів латинською, німецькою та французькою мовами, а в 1824 році, у чотирнадцятирічному віці, був прийнятий на медичний факультет Московського університету.

Кращі праці вітчизняної медицини з анатомії та хірургії належать М. І. Пирогову. Його «Аннали хірургічної клініки», «Новий курс прикладної анатомії людського тіла», «Патологічна анатомія азіатської холери» і багато інших праць були результатом проведеної ним гігантської науково-дослідної роботи. Пирогов провів понад дванадцять тисяч патолого-анатомічних розтинів та коло 900 розтинів трупа холерних хворих. Створена ним ілюстрована топографічна анатомія і видані труди з анатомії хірургії обезсмертили ім'я Пирогова.

Микола Іванович Пирогов—основоположник військово-польової хірургії. Фундаментом її був величезний власний досвід, який він черпав безпосередньо під час героїчного захисту Севастополя в Кримській кампанії, у франко-прусській війні і в 1878 році, коли російській війська боролась за звільнення Болгарії від турецького ярма, Пирогов безпосередньо знаходився серед воюючих військ, оперуючи тисячі поранених і тут же, на полі бою, розроблюючи основи вітчизняної хірургії.

Пирогову належить ідея введення ефіро-олійного прямокишкового знеболювання, ним першим запроваджена операція перев'язування крупних судин з метою зупинки кровотечі і інші праці, що з'явилися в той час великими відкриттями не тільки в вітчизняній—російській, але і в світовій медицині.

Микола Іванович Пирогов відомий також і як громадський діяч, публіцист, який відіграв не малу роль в розвитку прогресивної думки. Пирогов повставав проти кріпосництва, висловлювався за рівноправність жінок. В період його роботи полечителем Одеського, а потім Київського учбового округів ним і за його допомогою публікувались статті про загальну рівність, свободу наукового дослідження, свободу політичної освіти.

Помер Пирогов 5 грудня 1881 року від злоякісного пуху яєчника. Видатний російський вчений, який прославив своє діяльністю вітчизняну науку, Микола Іванович Пирогов вічно житиме у своїх великих трудах, які принесли неогрошену користь людству.

На знімку: М. І. ПИРОГОВ.

Тво редактора
А. ЗАПОРОЖЕЦЬ.